

Min nye skole og klasse

Jeg begynte på skolen i Norge nettopp forrige uke.

«Skolen er for å lære kunnskap», sier pappa. Jeg går andre klasse. Jeg er veldig glad. Jeg liker skolen. I fjor gikk jeg i førsteklasse i Iran. I sommer fikk jeg og moren komme til Norge og bor hos pappa, som bodde her i mange år.

På høsten registrerte pappa meg på skolen. Klassen min er forskjellig fra de andre vanlige klassene. I min klasse kan ingen av elevene snakke norsk så godt. Derfor heter klassen min Velkomstklassen. Før vi begynner i vanlige klasser, må vi gå på velkomstklassen.

Hver morgen når det ringer inn, står vi på en rekke ved inngangen og venter på læreren vår. Han kommer smilende og tar oss imot. I klasserommet står vi ved pultene og hilser

på læreren og til de andre elevene. På skolen lærer jeg å skrive, å regne og mye annet. Vi skal også bruke data i timen.

Jeg har blitt kjent og fått flere venner i klassen min. Hver av dem kommer fra forskjellige land. Ingen av dem kan snakke norsk, samme som meg. Aleksander er min nye venn. Vi forstår ikke hverandre godt, men vi

kan leke sammen. Jeg leker også mye med de andre elevene. Ingen av dem kan snakke eller forstå mitt språk som er persisk. Jeg lærte mange nye norske ord denne første uken. Jeg bruker ordene når jeg skal leke med de nye vennene mine.

Jeg liker å lære det nye språket. For da kan jeg snakke med mange andre også.

